

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1. บทสรุป

ในระยะแรก กฎหมายในทุกฉบับไม่ยอมรับการโอนสิทธิเรียกร้อง แต่ในที่สุดเพื่อประโยชน์ทางการค้า กฎหมายจำเป็นต้องยอมรับให้โดยทั่วไปสิทธิเรียกร้องสามารถโอนกันได้ เว้นแต่มีข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องในสัญญาอันเป็นบ่อเกิดแห่งสิทธิเรียกร้อง

ข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องเป็นมาตรการหนึ่งในการคุ้มครองลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้อง ไม่ให้ต้องชำระหนี้แก่บุคคลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องเดิม อันเนื่องมาจากความจำเป็นทางธุรกิจ เช่น การทำธุรกิจระหว่างลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องกับเจ้าหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องอาจมีการชำระหนี้ในทางบัญชีโดยการหักกลบลบหนี้กัน การโอนสิทธิเรียกร้องทำให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องไม่สามารถนำสิทธิเรียกร้องที่ถูกโอนมาชำระหนี้ด้วยวิธีดังกล่าวได้ และเป็นการเพิ่มภาระของลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องในการตรวจสอบเอกสารว่าในแต่ละรายมีการเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องหรือไม่ รวมทั้งลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องมีความเสี่ยงในการชำระหนี้ซ้ำแก่ผู้รับโอน หากละเลยไม่นำพาการบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องและชำระหนี้ให้ผู้โอนไป นอกจากนี้ เจ้าหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องอาจหมดความกระตือรือร้นในการชำระหนี้ตอบแทนหลังจากโอนสิทธิเรียกร้องไปแล้ว รวมไปถึงลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องอาจมีความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ดีกับเจ้าหนี้แห่งสิทธิเรียกร้อง ซึ่งพบเห็นได้บ่อยในการทำธุรกิจระหว่างเครือญาติ ทำให้เจ้าหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องยอมมองข้ามความผิดพลาดเล็กน้อยของลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้อง เช่น การชำระหนี้ที่ล่าช้าไม่กี่วัน เป็นต้น ซึ่งหากมีการโอนสิทธิเรียกร้องไป ผู้รับโอนซึ่งไม่มีความสัมพันธ์เป็นพิเศษกับลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องอาจอ้างเหตุดังกล่าวเพื่อเรียกค่าเสียหายจากลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องได้

หลักการเกี่ยวกับข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องของไทยบัญญัติไว้ในมาตรา 303 วรรคสอง ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งรับรองให้คู่สัญญาสามารถตกลงกันไม่ให้โอนสิทธิเรียกร้องได้ หากเจ้าหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องฝ่าฝืนโอนสิทธิเรียกร้องไป เจ้าหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องจะต้องรับผิดชอบลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องจากการผิดสัญญาในข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้อง และลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องยังสามารถอ้างเรื่องข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องเพื่อปฏิเสธการชำระหนี้แก่ผู้รับโอนได้

ผู้เขียนมีความเห็นว่า การโอนสิทธิเรียกร้องที่ฝ่าฝืนข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องตามมาตรา 303 วรรคสองของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ไม่เกิดผลทางกฎหมายต่อผู้รับโอนที่ไม่สุจริตซึ่งรู้ถึงข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องเลย แต่หากต่อมาหากลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องให้ความยินยอมในการโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวยอมมีผลให้การโอนสิทธิเรียกร้องนั้นกลับมามีผลย้อนหลังสมบูรณ์มาตั้งแต่ต้น ผู้รับโอนจึงสามารถเรียกให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องชำระหนี้แก่ตนได้

ส่วนประเด็นเรื่องขอบเขตความสุจริตของผู้รับโอนที่จะได้รับความคุ้มครองไม่ให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องยกเรื่องข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องเพื่อปฏิเสธการชำระหนี้ นั้น ผู้เขียนเห็นว่า ในเบื้องต้นควรยึดตามเจตนาที่แท้จริงของผู้รับโอน แต่หากผู้รับโอนเป็นผู้ประกอบการที่รับโอนสิทธิเรียกร้องเป็นอาชีพ ควรใช้เกณฑ์พิจารณาตามความเข้าใจของผู้ประกอบการนั้นโดยทั่วไปในขณะนั้นว่า รู้หรือควรจะรู้ถึงข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องนั้นหรือไม่ หากปกติประเพณีในทางธุรกิจต้องมีการตรวจสอบสัญญาอันเป็นปอเกิดแห่งสิทธิเรียกร้องที่ถูกโอน และผู้รับโอนกลับละเลยเป็นเหตุให้ไม่รู้ถึงข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้อง เช่นนี้จะถือว่าผู้รับโอนสุจริตไม่ได้

นอกจากนี้ ผู้เขียนยังเห็นว่า ข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไม่ถือเป็นข้อต่อสู้ของลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องตามมาตรา 308 ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น การที่ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องให้ความยินยอมในการโอนสิทธิเรียกร้องที่ฝ่าฝืนข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้อง จึงอาจเป็นหรือไม่เป็นการให้ความยินยอมโดยไม่อิดเอื้อน ซึ่งต้องตีความตามความมุ่งหมายที่แท้จริงของลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องในการให้ความยินยอมเป็นสำคัญ

ปัจจุบัน เศรษฐกิจขยายตัวอย่างรวดเร็ว เกิดธุรกรรมทางการเงินสมัยใหม่ที่หัวใจสำคัญอยู่ที่การโอนสิทธิเรียกร้องให้ชำระหนี้เงินหลายธุรกรรม ซึ่งมีบทบาทในการสร้างเงินทุนหมุนเวียนทางธุรกิจ สิทธิเรียกร้องกลายเป็นทุนที่ทรงคุณค่าทางเศรษฐกิจขึ้นมา ข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องจะมีผลกระทบต่อการโอนสิทธิเรียกร้องในธุรกรรมเหล่านี้ กล่าวคือ

ในกรณีของธุรกรรมแฟคตอริง (Factoring) หากมีข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องในสัญญาอันเป็นปอเกิดแห่งหนี้การค้าที่จะนำมาทำแฟคตอริงจะส่งผลให้บริษัทแฟคเตอร์ซึ่งเป็นผู้รับโอนไม่สามารถบังคับให้ลูกหนี้การค้าชำระหนี้แก่ตนได้ นอกจากนี้ผู้ขายบัญชีลูกหนี้การค้ายังต้องรับผิดชอบจากการผิดสัญญาในเรื่องข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องต่อลูกหนี้การค้า และหากในสัญญาระหว่างผู้ขายบัญชีลูกหนี้การค้ากับลูกหนี้การค้ามีการกำหนดเบี่ยงปรับในกรณีผิดสัญญาให้เป็นจำนวนแน่นอน ลูกหนี้การค้าสามารถนำสิทธิเรียกร้องในเบี่ยงปรับของลูกหนี้การค้าหักกลบลบกับสิทธิเรียกร้องในบัญชีลูกหนี้การค้าของผู้ขายบัญชีลูกหนี้การค้า ทำให้บริษัทแฟคเตอร์ไม่ได้รับชำระหนี้เต็มจำนวน บริษัทแฟคเตอร์จึงต้องรับภาระในการตรวจสอบสัญญาแต่ละฉบับอย่างละเอียด ซึ่ง

เสียเวลาและค่าใช้จ่ายมาก ผู้ขายบัญชีลูกหนี้การค้าจึงอาจถูกปฏิเสธไม่รับซื้อหนี้การค้าที่มีข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้อง หรือแม้ยอมรับซื้อแต่ก็อาจถูกกดราคา หรือเรียกหลักทรัพย์เป็นประกันเพิ่ม หรือเพิ่มอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม ทำให้การหาเงินทุนหมุนเวียนโดยการทำแฟคตอริงของผู้ขายบัญชีลูกหนี้การค้าหยุดชะงักและมีต้นทุนสูง

สำหรับการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ (Securitization) ข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องทำให้นิติบุคคลเฉพาะกิจไม่มีสิทธิบังคับให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องชำระหนี้ เมื่อกระแสรายรับจากสินทรัพย์ที่เป็นตัวหนุนหลักทรัพย์น้อยลงจากการที่ไม่สามารถบังคับให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องชำระหนี้ได้ ผลประโยชน์ตอบแทนของผู้ลงทุนย่อมลดลง และกระทบต่อความน่าเชื่อถือของหลักทรัพย์ ผลักดันให้นิติบุคคลเฉพาะกิจจำเป็นต้องเพิ่มความน่าเชื่อถือของหลักทรัพย์โดยการให้บุคคลภายนอกรับประกันความเสี่ยง หรือออกหลักทรัพย์ให้มีมูลค่าต่ำกว่าของสินทรัพย์เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ลงทุน ทำให้ต้นทุนในการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์จึงเพิ่มสูงขึ้น

หรือในกรณีของการให้สินเชื่อสนับสนุนโครงการ (Project Finance) หากมีข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องระหว่างนิติบุคคลเจ้าของโครงการกับลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้อง เมื่อนิติบุคคลเจ้าของโครงการผิดสัญญา สถาบันการเงินผู้ให้กู้ย่อมไม่สามารถบังคับหลักประกันดังกล่าวได้ เนื่องจากลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องสามารถยกข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องเพื่อปฏิเสธการชำระหนี้แก่สถาบันการเงินผู้ให้กู้ ส่งผลกระทบให้สถาบันการเงินผู้ให้กู้ขาดความมั่นใจในการให้ความสนับสนุนทางการเงินแก่นิติบุคคลเจ้าของโครงการ

จากอุปสรรคดังกล่าว หลายประเทศจึงตั้งคำถามเกี่ยวกับผลทางกฎหมายของข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้อง ทำให้ในปัจจุบันมีแนวทางการบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับผลของข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องที่หลากหลาย ได้แก่

1. แนวทางที่กำหนดให้ข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องมีผลบังคับ หากขึ้นโอนสิทธิเรียกร้องไป ผู้รับโอนไม่สามารถเรียกให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องชำระหนี้แก่ตน และผู้โอนต้องรับผิดชอบลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องจากการผิดสัญญาในข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องอีกด้วย โดยกฎหมายของประเทศที่อยู่ภายใต้แนวคิดนี้ ได้แก่ กฎหมายไทยตามมาตรา 303 วรรคสองของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายเยอรมันตามมาตรา 399 ของประมวลกฎหมายแพ่งเยอรมัน กฎหมายญี่ปุ่นตามมาตรา 466 วรรคสองของประมวลกฎหมายแพ่งญี่ปุ่น และกฎหมายอังกฤษตามที่ศาลได้วางบรรทัดฐานไว้ในคดี Helstan Securities Ltd. V Hertfordshire County Council 1978

2. แนวทางที่กำหนดให้ข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไม่มีผลบังคับ ผู้รับโอนสามารถเรียกให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องชำระหนี้แก่ตนได้ แต่ผู้โอนต้องรับผิดชอบจากการผิดสัญญาในข้อห้ามโอน

สิทธิเรียกร้องต่อลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้อง หลักการนี้ปรากฏอยู่ในมาตรา 6 ของ UNIDROIT Convention on International Factoring และมาตรา 9 ของ Convention on Assignment of Receivables in International Trade

3. แนวทางที่กำหนดให้ข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไม่มีผลบังคับโดยสิ้นเชิง กล่าวคือ ผู้รับโอนเรียกให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องชำระหนี้แก่ตนได้ และลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องไม่สามารถเรียกค่าเสียหายจากผู้โอนได้ เนื่องจากการโอนสิทธิเรียกร้องที่ขัดต่อข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไม่ถือเป็นการผิดสัญญาระหว่างลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องกับผู้โอน กฎหมายของประเทศที่อยู่ภายใต้แนวคิดนี้ ได้แก่ กฎหมายฝรั่งเศส และกฎหมายสหรัฐอเมริกา สำหรับการโอนสิทธิเรียกร้องโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นประกันหนี้

หากกำหนดให้ผลทางกฎหมายของข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องเป็นไปตามแนวทางที่ให้ข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไม่มีผลบังคับ แต่ผู้โอนยังต้องรับผิดชอบต่อลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้อง จะสามารถแก้ปัญหาเกี่ยวกับข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องในการทำธุรกรรมทางการเงินสมัยใหม่ได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากการทำให้สิทธิแก่ผู้รับโอนในการเรียกให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องชำระหนี้โดยตรง จะทำให้ธุรกรรมทางการเงินสมัยใหม่สามารถดำเนินต่อไปได้ และหากมีการกำหนดให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องไม่สามารถอ้างการฝ่าฝืนข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องเพื่อเลิกสัญญา หรือไม่สามารถยกค่าเสียหายที่มีต่อผู้โอนเพื่อขอหักกลบลบหนี้กับผู้รับโอน ก็จะเป็นการเอื้อต่อการทำธุรกรรมมากขึ้น เนื่องจากสิทธิของผู้รับโอนในการเรียกให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องชำระหนี้จะไม่ได้รับผลกระทบใดๆ จากผลของข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องเลย

แต่หากกำหนดให้ผลทางกฎหมายของข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องเป็นไปตามแนวทางที่ให้ข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไม่มีผลบังคับโดยสิ้นเชิง นอกจากจะเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้รับโอนที่จะเรียกให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องชำระหนี้ได้โดยตรงแม้สิทธิเรียกร้องนั้นจะมีข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้อง ยังเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้โอนในการนำสิทธิเรียกร้องที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยไม่ได้รับผลกระทบใดๆ จากข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องเลย เนื่องจากตามแนวคิดนี้ ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องไม่สามารถเรียกค่าเสียหายจากผู้โอนได้ อันเป็นการสนับสนุนให้ผู้โอนนำสิทธิเรียกร้องที่มีข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องมาทำธุรกรรมทางการเงินสมัยใหม่เพื่อหาเงินทุนหมุนเวียนในการทำธุรกิจได้อย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นการให้ความคุ้มครองผู้โอนและผู้รับโอนควบคู่ไปกับการส่งเสริมการทำธุรกรรมทางการเงินสมัยใหม่ทั้งระบบอย่างสมบูรณ์แบบ

2. ข้อเสนอแนะ

จากบทสรุปทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น ผู้เขียนเห็นว่า สำหรับประเทศไทย การนำกฎหมายที่มีอยู่มาใช้แก้ปัญหาข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องในธุรกรรมทางการเงินสมัยใหม่อย่างหลักการเรื่องตัวแทนสามารถแก้ปัญหาได้ในระดับหนึ่ง แต่อาจยังไม่เพียงพอที่จะสร้างความมั่นใจในทางปฏิบัติให้แก่ผู้รับโอนว่าจะได้รับชำระหนี้จากลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้อง จึงน่าจะพิจารณาแก้กฎหมายให้ข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไม่มีผลบังคับ เพื่อรับรองให้ผู้รับโอนในธุรกรรมทางการเงินสมัยใหม่มีสิทธิเรียกให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องชำระหนี้แก่ตนได้โดยตรง แม้มีข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องในสัญญาอันเป็นปอเกิดแห่งสิทธิเรียกร้องก็ตาม

สิทธิเรียกร้องที่มีข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องโดยเนื้อหาของสิทธิเรียกร้องนั้นสามารถโอนได้ แต่เนื่องจากคู่สัญญาตกลงห้ามโอนสิทธิเรียกร้อง สิทธิเรียกร้องนั้นจึงโอนไม่ได้ อย่างไรก็ตาม หากคู่สัญญายินยอมด้วยการโอนสิทธิเรียกร้องที่มีข้อห้ามโอน สิทธิเรียกร้องนั้นก็ยังสามารถโอนได้ตามเดิม ต่างจากกรณีของสิทธิเรียกร้องที่โอนไม่ได้โดยสภาพและโดยกฎหมาย ที่แม้คู่สัญญาจะให้ความยินยอมในการโอนสิทธิเรียกร้อง สิทธิเรียกร้องดังกล่าวก็ไม่สามารถโอนได้ เนื่องจากปัญหาที่ทำให้สิทธิเรียกร้องนั้นโอนไม่ได้อยู่ที่ตัวสิทธิเรียกร้องนั่นเอง จะเห็นได้ว่า ข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องมีลักษณะเป็นกฎหมายที่มีบทบังคับไม่เคร่งครัด จึงสามารถกำหนดกฎหมายพิเศษเพื่อยกเว้นการมีผลบังคับของข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องตามมาตรา 303 วรรคสองของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้

ในส่วนของแนวคิดที่กำหนดให้ข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไม่มีผลบังคับ แต่ผู้โอนยังต้องรับผิดชอบในค่าเสียหายจากการผิดสัญญาในข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องต่อลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องนั้น ยังมีปัญหา กล่าวคือ แม้ผู้โอนจะได้เงินทุนหมุนเวียนจากการทำธุรกรรมทางการเงินนั้น แต่อาจต้องสูญเสียเงินทุนบางส่วนเพื่อจ่ายเป็นค่าเสียหายจากการผิดสัญญา และอาจรวมไปถึงค่าใช้จ่ายในการสู้คดีหากมีการฟ้องเรียกค่าเสียหาย ทำให้ผู้โอนต้องเสียเวลาและส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้อง

แต่ปัญหาดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้นเลย หากใช้แนวคิดที่ให้ข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไม่มีผลบังคับโดยสิ้นเชิง นอกจากจะคุ้มครองผู้รับโอนเหมือนกับแนวคิดที่กล่าวข้างต้น ยังคุ้มครองผู้โอนอีกด้วย เนื่องจากการโอนสิทธิเรียกร้องที่ฝ่าฝืนข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไม่ถือเป็นการผิดสัญญา ระหว่างลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องกับผู้โอน เท่ากับเป็นการสนับสนุนให้ผู้โอนนำสิทธิเรียกร้องที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ส่วนลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องนั้น ผู้เขียนเห็นว่ายังสามารถกำหนด

มาตรการอื่นในการให้ความคุ้มครองลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องได้อยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการยกข้อต่อสู้ การใช้สิทธิหักกลบลบหนี้ หรือการแก้ไขสัญญาเดิม

หากต้องการส่งเสริมการทำธุรกรรมทางการเงินสมัยใหม่อย่างจริงจัง แนวทางตามที่บัญญัติในอนุสัญญาระหว่างประเทศซึ่งให้ความคุ้มครองผู้รับโอนแต่เพียงฝ่ายเดียวอาจยังไม่เพียงพอ เนื่องจากการให้สิทธิลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องเรียกค่าเสียหายกับผู้โอนอาจส่งผลกระทบต่อการค้าสินใจนำสิทธิเรียกร้องที่มีข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องมาทำธุรกรรมทางการเงินสมัยใหม่ เมื่อไม่ส่งเสริมให้ผู้โอนนำสิทธิเรียกร้องที่มีข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องมาทำธุรกรรมเสียตั้งแต่ต้นแล้ว การให้ความคุ้มครองผู้รับโอนในภายหลังย่อมไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่

ในเมื่อการคงไว้ซึ่งการมีผลบังคับของข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องเป็นการคงไว้ซึ่งความเสี่ยงของผู้รับโอนในการไม่ได้รับชำระหนี้ การคงไว้ซึ่งบทบัญญัติที่กำหนดให้การโอนสิทธิเรียกร้องที่มีข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องถือว่าผู้โอนผิดสัญญาต่อลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้อง ก็เป็นการคงไว้ซึ่งความเสี่ยงของผู้โอนในการจ่ายค่าเสียหายหรือเบี้ยปรับแก่ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้อง เช่นนี้ เมื่อตกลงคุ้มครองผู้รับโอนโดยให้สิทธิในการเรียกลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องให้ชำระหนี้ได้โดยตรงจากการกำหนดให้ข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไม่มีผลบังคับแล้ว ก็ควรต้องคุ้มครองฝ่ายผู้โอนโดยกำหนดให้การที่ผู้โอนโอนสิทธิเรียกร้องที่มีข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไม่ถือเป็นผิดสัญญาต่อลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องด้วย จึงจะเป็นการส่งเสริมการทำธุรกรรมทางการเงินสมัยใหม่อย่างแท้จริง

ดังนั้น การกำหนดให้ข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไม่มีผลบังคับโดยสิ้นเชิงจึงเป็นทางเลือกที่น่าจะเหมาะสมกว่า และสอดคล้องกับเป้าหมายในการคุ้มครองทั้งฝ่ายผู้โอนและผู้รับโอนอันเป็นการส่งเสริมการทำธุรกรรมทางการเงินสมัยใหม่อย่างสมบูรณ์แบบ เมื่อผู้ขายบัญชีลูกหนี้การค้า ผู้จำหน่ายสินทรัพย์ หรือนิติบุคคลเจ้าของโครงการ สามารถนำสิทธิเรียกร้องที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์เพื่อสร้างเงินทุนหมุนเวียนได้อย่างคล่องตัวเต็มที่ จะทำให้ต้นทุนในการผลิตสินค้าและบริการต่ำลง และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น ส่งผลกระทบในทางบวกต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม ซึ่งสุดท้ายแล้วลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องย่อมได้รับประโยชน์อยู่ดี

อย่างไรก็ตาม หลักการตามมาตรา 303 วรรคสองของประมวลกฎหมายแพ่งพาณิชย์ ยังคงต้องมีอยู่เพื่อคงไว้ซึ่งหลักทั่วไปในการเคารพหลักเสรีภาพในการแสดงเจตนา และข้อจำกัดเสรีภาพดังกล่าวควรเป็นแค่ข้อยกเว้นเท่านั้น ดังนั้น หลักการที่ให้ข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไม่มีผลบังคับโดยสิ้นเชิงควรเป็นเพียงข้อยกเว้นที่ใช้บังคับกับการโอนสิทธิเรียกร้องให้ชำระหนี้เงินเพื่อการทำธุรกรรมทางการเงินสมัยใหม่เท่านั้น ไม่ใช่บังคับเป็นการทั่วไป โดยกำหนดขอบเขตของธุรกรรมทางการเงินสมัยใหม่ด้วยการจำกัดลักษณะของธุรกรรมเฉพาะที่ต้องมีการโอนสิทธิเรียกร้องจำนวน

มากและมีลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องจำนวนหลายรายในการทำธุรกรรมแต่ละครั้ง และมีวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรมเพื่อการพาณิชย์เท่านั้น รวมทั้งจำกัดลักษณะของสิทธิเรียกร้อง เฉพาะสิทธิเรียกร้องให้ชำระหนี้เงินที่เกิดจากสัญญาในเชิงพาณิชย์ที่มีคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายเป็นผู้ประกอบธุรกิจ โดยอาจบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมในกฎหมายเฉพาะของแต่ละ ธุรกรรม ไม่ว่าจะเป็นในร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจแฟคตอริง พ.ศ. หรือ พระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. 2540 หรือร่าง พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. หรือในกฎหมายเฉพาะที่ร่างเพื่อบังคับใช้กับการ โอนสิทธิเรียกร้องให้ชำระหนี้เงินในธุรกรรมทางการเงินสมัยใหม่โดยทั่วไปในทำนองเดียวกับ อนุสัญญา Convention on Assignment of Receivables in International Trade 2001 ก็ได้ โดย อาจบัญญัติให้มีใจความสำคัญว่า “การโอนสิทธิเรียกร้องให้ชำระหนี้เงินเพื่อทำธุรกรรมทางเงินมี ผลสมบูรณ์ แม้สิทธิเรียกร้องดังกล่าวมีข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องระหว่างลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องกับ ผู้โอนก็ตาม และการโอนสิทธิเรียกร้องที่ฝ่าฝืนข้อห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไม่ถือเป็นการผิดสัญญา และไม่ก่อให้เกิดสิทธิเรียกค่าเสียหายหรือสิทธิในการเลิกสัญญาระหว่างลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้อง กับผู้โอน”